Samling af Afgørelser

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT

den 10. september 2019 *

»Foreløbige forholdsregler – økonomiske bestemmelser (budget, finansiel ramme, egne indtægter, bekæmpelse af svig) – tvangsfuldbyrdelse – anmodning om opsættende virkning – formaliteten – ingen uopsættelighed«

I sag T-762/18 R,

Sofia Athanasiadou, Athen (Grækenland),

Konstantinos Soulantikas, Athen,

ved advokat M. Lappa,

sagsøgere,

mod

Europa-Kommissionen ved A. Katsimerou og A. Kyratsou, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående et søgsmål i henhold til artikel 299 TEUF med påstand om udsættelse af tvangsfuldbyrdelsen af Kommissionens afgørelse C(2017) 5883 final af 22. august 2017 om betalingspåbud af 30. oktober 2018, som forefindes nederst på kopien af det tvangsfuldbyrdelsesdokument, der blev udstedt på grundlag af Kommissionens afgørelse C(2017) 5883 final af 22. august 2017, og ethvert andet dermed forbundet tvangsfuldbyrdelsesdokument,

har

RETTENS PRÆSIDENT

afsagt følgende

Kendelse [1]

Tvistens baggrund, retsforhandlinger og parternes påstande

[*udelades*]

* Processprog: græsk.

1 – Der gengives kun de præmisser i nærværende kendelse, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

2 Sagsøgerne oprettede ECOSE den 24. januar 1994 for en indledende periode på ti år. ECOSE blev forlænget indtil 2018 ved privat oprettede dokumenter, der ændrede vedtægterne i 2002 og i 2007.

[*udelades*]

4 Den 28. november 2007 indgik ECOSE med Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA), som handlede i henhold til de beføjelser, som er tillagt organet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, tilskudsaftalen 2007-3567/001-001 til gennemførelse af projekt 133962-LLP-1-GR-GRUNDTVIG-GMP med titlen »Aktive seniorer«.

[*udelades*]

6 I marts 2012 blev der på Kommissionens vegne foretaget en finansiel revision af ECOSE vedrørende perioden fra den 11. november 2007 til den 31. oktober 2009. I revisionsrapporten opfordredes der til at inddrive et beløb på 59 696,98 EUR, svarende til ikke-støtteberettigede udgifter. ECOSE blev underrettet om resultaterne af revisionen ved skrivelse af 1. august 2013 og fik mulighed for at fremsætte bemærkninger senest to uger efter modtagelsen af den nævnte skrivelse.

[*udelades*]

8 Ved privat oprettede dokumenter af 25. oktober 2013 opløste sagsøgerne ECOSE uden at underrette EACEA herom.

[*udelades*]

11 Den 16. april, den 19. maj og den 20. november 2014 sendte EACEA rykkerskrivelser til ECOSE med anbefalet brev, som vendte tilbage til EACEA med påskriften »uafhentet«.

12 Den 22. august 2017 vedtog Kommissionen C(2017) 5883 final om inddrivelse fra ECOSE af et beløb på 59 696,98 EUR med tillæg af renter (herefter »den anfægtede afgørelse«). Det fremgår af sagens akter, at denne afgørelse, som blev fremsendt til ECOSE's hjemsted, imidlertid ikke blev modtaget.

13 I overensstemmelse med bestemmelserne i den græske lov om civil retspleje foranledigede Kommissionen, at der skete forkyndelse af den anfægtede afgørelse og betalingspåbuddet ved hjælp af en stævningsmand. Den 30. oktober 2018 indfandt stævningsmanden sig på sagsøgernes bopæl med en fuldbyrdelsesordre, men blev afvist af Konstantinos Soulantikas, der nægtede at modtage og underskrive de nævnte dokumenter. Stævningsmanden forkyndte derfor den anfægtede afgørelse ved meddelelse i overværelse af et vidne i overensstemmelse med de bestemmelser i den græske lov om civil retspleje, der finder anvendelse i tilfælde, hvor forkyndelse nægtes.

14 Samme dag indbragte sagsøgerne den anfægtede afgørelse for Monomeles Protodikeio Athinon (enedommer i første instans i Athen, Grækenland). Datoen for retsmødet for denne domstol blev fastlagt til den 6. oktober 2020.

15 Den 31. december 2018 indgav sagsøgerne bl.a. en anmodning om udsættelse af tvangsfuldbyrdelsen af den anfægtede afgørelse til Retten.

[*udelades*]

Retlige bemærkninger

[*udelades*]

Formaliteten

29 I Kommissionens skriftlige indlæg af 18. januar 2019 har denne nedlagt påstand om, at anmodningen om foreløbige forholdsregler bør afvises med den begrundelse, at der ikke er anlagt et hovedsøgsmål om annullation af den anfægtede afgørelse i strid med procesreglements artikel 161 og 156.

30 I denne henseende skal det for det første bemærkes, at det i henhold til artikel 299 TEUF, sammenholdt med artikel 256, stk. 1, TEUF, artikel 39, stk. 1, og artikel 53, stk. 1, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, alene er Rettens præsident, der har kompetence til at træffe afgørelse om udsættelse af tvangsfuldbyrdelsen af den anfægtede afgørelse. De pågældende nationale domstoles kompetence er begrænset til prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed.

31 For det andet og som anført i præmis 23 ovenfor, finder i henhold til procesreglementets artikel 161, stk. 1, det nævnte procesreglements anden afdeling med overskriften »Udsættelse af gennemførelsen samt andre foreløbige forholdsregler« anvendelse på anmodninger i henhold til artikel 299 TEUF om udsættelse af tvangsfuldbyrdelse af en retsakt udstedt af Kommissionen. I denne forbindelse skal det bemærkes, at samme procesreglements artikel 156 fastsætter forskellige procesordninger afhængigt af, hvilket retsgrundlag anmodningen om foreløbige forholdsregler er baseret på. Således er det i nævnte procesreglements artikel 156, stk. 1, fastsatte krav, der gør antagelsen af en anmodning om udsættelse af gennemførelsen af en retsakt, der er udstedt af en institution, til realitetsbehandling afhængig af, at der forudgående eller samtidig er anlagt sag til prøvelse af retsakten, udtrykkeligt begrænset til anmodninger, der er indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og artikel 157 TEA. I modsætning til hvad Kommissionen har gjort gældende, finder denne forpligtelse følgelig ikke nødvendigvis anvendelse i den foreliggende sag.

32 For det tredje ville opfyldelsen af en sådan forpligtelse i den foreliggende sag berøve sagsøgerne adgangen til effektive retsmidler, som er beskyttet ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt sikret i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950. Med henblik på i lyset af omstændighederne i den foreliggende sag at give de nationale domstole tilstrækkelig tid til at udøve deres kompetence til at prøve fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed i henhold til artikel 299, stk. 4, TEUF, bør det nemlig være muligt at anmode Unionens retsinstanser, der har enekompetence hertil, om i givet fald at træffe afgørelse om udsættelse af tvangsfuldbyrdelsen.

33 I dette tilfælde skal det i øvrigt understreges, at de anbringender, der er gjort gældende i forbindelse med påvisningen af, at der foreligger fumus boni juris, samtidig skal udgøre anbringender, der henhører under den nationale domstols kompetence og skal synes at være begrundede. Anbringender vedrørende afgørelsens lovlighed er nemlig uden betydning, medmindre de er fremført inden for rammerne af en anmodning i henhold til artikel 278 TEUF og ledsager et hovedsøgsmål, der er anlagt i henhold til artikel 263 TEUF, for så vidt som grundlaget for en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes, kun kan anfægtes for den retsinstans, som behandler annullationssøgsmålet, på grundlag af denne bestemmelse (jf. dom af 4.7.2017, Systema Teknolotzis mod Kommissionen, T-234/15, EU:T:2017:461, præmis 90 og den deri nævnte retspraksis).

34 I denne forbindelse – og uden, at det på dette trin er nødvendigt at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt de begrundelser som sagsøgerne har anført i den foreliggende sag til støtte for, at betingelsen om fumus boni juris er opfyldt, kan tiltrædes – skal det i lighed med det af Kommissionen i dens indlæg af 26. februar 2019 anførte bemærkes, at visse af disse begrundelser netop vedrører tvangsfuldbyrdelsesproceduren i Grækenland og lovligheden af fuldbyrdelsesforanstaltninger og derfor henhører under den nationale domstoles kompetence.

35 Følgelig gør den nærværende anmodning det muligt for den nationale domstol at udøve sin kompetence i henhold til artikel 299 TEUF.

36 Det følger af det ovenstående, at formalitetsindsigelsen om, at der ikke er anlagt et hovedsøgsmål, må forkastes.

[*udelades*]

Sagsomkostninger

53 I henhold til procesreglementets artikel 158, stk. 5, og artikel 134, stk. 1, pålægges det sagsøgerne at bære deres egne omkostninger og at betale de af Kommissionen afholdte omkostninger i overensstemmelse med sidstnævntes påstand herom.

På grundlag af disse præmisser bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT:

1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Sofia Athanasiadou og Konstantinos Soulantikas bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 10. september 2019.

E. Coulon
Justitssekretær

M. Jaeger
Præsident